

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Разград, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДОРОТЕЯ ЕНЧ. И.А

при участието на секретаря НАТАЛИЯ Д. ТОДОРОВА
като разглежда докладваното от ДОРОТЕЯ ЕНЧ. И.А Административно наказателно дело № 20233330200318 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от А. И. Ш. от гр. Русе, подадена чрез адв. С. М. от АК-Русе, против наказателно постановление № 38 - 0004683/18.04.2023г. на Директора на РД „АА” гр.Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр.София, в частта, с която на основание чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от същия закон във вр. с чл.6, ал.1, т.3, б.А от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ, в която счита НП за незаконосъобразно и неправилно, поради което моли да бъде отменено изцяло. Навежда доводи, че нарушението не е установено от обективна и субективна страна, тъй като са се позовали само на кантарната бележка, като не и ясно с какво устройство е замерено, дали е преминало периодичен преглед. Счита, че водачът на автомобила е действал при условията на чл.16 от ЗАНН, изпълнявайки неправомерна служебна заповед. Определянето на наказанието не е съобразено с разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН, което е съществено процесуални нарушение. Алтернативно моли НП да бъде изменено, като бъде намален размера на наложената глоба към минимума. В с.з. жалбата се поддържа от защитника адв. М. на изложените в нея основания с искане за отмяна, или намаляване размера на глобата, като претендира и направените по делото разноси.

Въззиваемата страна – Директора на РД “Автомобилна администрация”- Русе към Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” гр.София, в придружителното писмо към преписката заявява становище, че НП е съобразено с материалните и процесуалните правила при издаването му. Нарушението е описано правилно, пълно и точно, до степен нарушителят да разбере в какво се състои то, като правилно е наложена и предвидената в закона санкция. При редовност в призоваването не се явява представител в с.з.

Районна прокуратура - Разград при редовност в призоваването, не се явява представител и не заявява становище по жалбата и НП.

Районен съд - Разград, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: Обжалваното НП е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение от 28.02.2023г., съставен срещу жалбоподателя, за това, че "на 28.02.2023г., 12:51 обл. Разград ПП I-2, пред бистро Дервента в посока Разград-Русе управлява товарен автомобил влекач МАН ТГХ 18.480 БЛС с рег. № ВТ **** КС от кат. N3 с прикачено към него полуремарке СТАС СЗ СА 336К с рег. № ВТ **** ЕВ от кат. О4, като извършва обществен превоз на товари – фракция на територията на Република България по маршрут Кралево-Русе, видно от пътен лист с номер сер.ВА/798594/27.02.2023г. и товарителница сер. V-3/578030/28.02.2023г., като при проверката установих: 1. Не представя контролен талон към СУМПС; 2. Водача извършва превоза със съчленена композиция, състояща се от МПС с две оси и ППС с три оси, с обща маса 52 460 кг, видно от кантарна бележка с № 109154842/28.02.2023г./10:35 часа, която маса надвишава нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството от 40000 кг с 12460 кг. В момента на проверката водача не представя документ за платена такса за претоварване, издаден от Агенция Пътна инфраструктура, с което е нарушил разпоредбите на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП във вр. с чл.6, ал.1, т.3 б.а от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ".

Обстоятелствата по акта са отразени и в самото НП, поради което на Ш. е наложена глоба в размер на 3000 лв. на основание чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП за цитираното нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДвП във вр. с чл.6, ал.1, т.3 б.а от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ. Към административно наказателната преписка освен цитираните АУАН и НП, са приложени кантарна бележка, дневна разпечатка, заповед РД 08-30/24.01.2020г. на министъра на ТИТС относно компетентните лица за издаване на НП, справка за нарушител.

По делото е разпитан свидетелят И. /актосъставител/, който по същество потвърждава изложените в АУАН обстоятелства, а именно, че при извършената проверка на жалбоподателя, въз основа на приложената кантарна бележка и представената товарителница са направили констатациите, че е надвишена масата. Не са правили измерване на осите, а актът е съставен по обща максимална маса.

От представените допълнителни доказателства от Автомагистрала - Черно море АД гр. Шумен, става ясно, че измерването е станало с електронна автомобилна везна тип МиТ-Ауто 60, което е одобрен тип и е сертифицирано, съобразно нормативните изисквания. Същото е преминало периодичен технически преглед пред ДАМТН.

Жалбоподателят представя допълнително пътен лист за извършения превоз, както и трудов договор, че възнаграждението му е в размер на 510 лв.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление НП № 38 - 0004683/18.04.2023г. на

Директора на РД „АА” гр.Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр.София е издадено от компетентен орган, съответно процесният АУАН е съставен от компетентни длъжностни лица.

Съгласно чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон, а съгласно ал. 12, наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" контролира спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза.

Съгласно чл. 166, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби имат право да ползват технически средства за измерване на размерите, масата или натоварването на ос и за проверка на техническата изправност на превозните средства, предназначени за обществен превоз или за превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и за проверка на обезопасяването на превозваните товари.

Видно от цитираните правни норми, ИА "Автомобилна администрация" е оправомощена като служба за контрол по ЗДвП, относно спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, поради което нейните длъжностни лица имат правото да съставят АУАН. Съответно Началника на РД "АА" гр. Русе е компетентен да издава наказателни постановления по ЗДвП, съгласно чл. 189, ал. 12 от ЗДвП, съобразно делегираните му правомощия по т. I. 6 от заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Констатирано бе, че наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанията за нарушенията са индивидуализирани.

Съгласно нормата на чл. 139, ал. 1, т. 2 предл. 2 от ЗДвП движещите се по пътя ППС трябва да бъдат с размери, маса и натоварвания на ос, които не надвишават установените от Министъра на регионалното развитие норми, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението.

Нормата на чл. 139 от ЗДвП е бланкетна и препраща към Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, която в чл. 6, ал. 1, т. 3 б. "а" въвежда допустима максимална маса от 40 тона за съчленени ППС от моторно превозно средство

с две оси с полуремарке с три и повече оси.

Процесният случай попада именно под действието на нормата на чл. 6, ал. 1, т. 3 б. "а" от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ като нарушението се състои в неспазване на изискването за максимално допустима маса на движещото се по път, отворен за обществено ползване, ППС, което вместо с изискуемата максимална маса до 40 тона, е управлявано с общо тегло от 52460 кг., което е доста над максимално допустимото.

Посоченото обстоятелство се установява безспорно от представените от жалбоподателя по време на проверката кантарна бележка и товарителница. Последните са годно доказателство за установяване на посочените в тях факти. В тази връзка съдът намира възраженията на жалбоподателя и неговия повереник за неоснователни. По смисъла на Закона за автомобилните превози (ЗАП) документът, който установява обстоятелствата във връзка с конкретния превоз е товарителницата, която има обвързваща доказателствена сила (по арг. на чл. 61 от ЗАП). Тя се издава по предвидения там ред и следва да има регламентираното от закона съдържание, в това число и да съдържа брутното тегло или изразеното по друг начин количество на товара (чл. 53, ал. 1, т. 7 от ЗАП). По смисъла на чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството първичният счетоводен документ, който може да установи реалното количество на товара е кантарната бележка. Ето защо и двата документа са годно доказателство, в които са посочени издателя /продавача/, купувача, камиона, наименованието на стоката /въглища/ и количеството. Това обстоятелство не е било оспорено по време на проверката, а и самия жалбоподател е представил тези документи именно във връзка с товара, като същите са подробно описани в АУАН и НП, и съответно приложени към преписката. В случая е ирелевантно отново по изложените по-горе доводи дали измервателното средство е било годно или негодно. При товаренето и попълването на необходимите документи относно превоза водачът, респ. превозвачът не са възразили и са извършили превоза именно въз основа на така издадените документи. Освен това видно от представените доказателства от Автомагистрала -Черно море АД гр. Шумен, измерването на товара е станала с одобрен тип електронна везна, която е сертифицирана и преминала периодичен технически преглед, поради което и възраженията в тази насока са неоснователни.

С оглед на изложеното, съдът намира, че НП е обосновано, като правилно е приложен материалния закон при санкциониране на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП се наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Анализът на разпоредбата сочи, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника именно въз основа на посочената норма, доколкото същата предвижда конкретното нарушение в диспозицията си.

Като разгледа жалбата досежно справедливостта на наложеното наказание, съдът намери, че същата е основателна, доколкото наложеното наказание, не съответства на тежестта на извършеното нарушение. По преписката е било ясно, че жалбоподателят не извършва превоза за себе си, а очевидно за дружеството, чиято собственост е ППС-то и наложената глоба е непосилна за него. По делото липсва обосновка защо наказващият орган е

наложил санкция в размер към средния предвиден в правната норма. Липсват доказателства относно трудовото възнаграждение на жалбоподателя, като такива са представени пред съда и очевидно получаваното трудово възнаграждение не е в състояние да покрие наложената санкция. С оглед на изложеното и предвид липсата на отегчаващи отговорността на въззивника обстоятелства, съдът намира, че НП следва да бъде изменено по отношение размера на административната санкция "Глоба", като същата следва да бъде определена в минимален размер от 500 /петстотин/.

По отношение претенцията за разноски, съдът намира същата за частично основателна. Съгласно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН в административнонаказателното производство страните имат право на разноски, като с оглед изменение на обжалваното НП изразяващо се в намаляване размера на наложената глоба, то и претенцията за разноски следва да бъде уважена съобразно уважената/намаления размер на глобата. Видно от приложеното пълномощно на упълномощения адв. М. е било заплатено напълно и в брой възнаграждение в размер на 600 лв., като същият се е явил в с.з. на 03.07.2023г. и 13.09.2023г. Ето защо съдът намира, че претенцията следва да бъде уважена в размер на 100 лв., представляваща възнаграждение за адвокат съобразно намаления размер на глобата.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 38 - 0004683/18.04.2023г.на Директора на РД „АА” гр.Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр.София, В ЧАСТТА, с която на основание чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП на А. И. Ш. от гр. Русе му е наложена глоба в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от същия закон във вр. с чл.6, ал.1, т.3, б.А от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ, КАТО **НАМАЛЯВА** размера на глобата от 3000 лв. на **500 /петстотин/ лева**.

ОСЪЖДА РД „АА” гр.Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр.София **ДА ЗАПЛАТИ** на А. И. Ш. от гр. Русе сумата от 100 /сто/ лв., представляваща възнаграждение за адвокат съобразно намаления размер на глобата.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____